

Свободівці доставили на Донбас великодні гостинці

Волинський комітет гуманітарного забезпечення війська разом із Волонтерським центром міста Горохова доставили на передову, в зону бойових дій, близько трьох тонн великодніх гостинців: паски, копченості, вареники, солодоші, печені м'ясні вироби, а також маскувальні сітки, маскувальні костюми-«кікімори» для розвідників та гумові чоботи. У цій поїздки супроводжували вантаж голова Любешівської РО ВО «Свобода» Анатолій Пушкін, свободівець Віктор Магурчак, а також волонтер Віталій Гладун.

2,8

стілки мільярдів доларів, за попередніми оцінками, втратив держбюджет України від недоплачених податків і зборів із Донбасу за час АТО. Про це повідомив Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк.

Четверо українців загинули в аварії у Польщі

У Польщі внаслідок дорожньо-транспортної пригоди загинули четверо українців. Аварія сталася на трасі Люблін-Варшава. Одна з жертв — 21-річна уродженка Івано-Франківщини. Також у ДТП загинули 19-річна чернівецька та двоє чоловіків віком 18 та 20 років. За попередніми даними, легковик марки «Фольксваген» виїхав на смугу зустрічного руху та зіткнувся з вантажівкою.

Кредитну спілку зобов'язали повернути вкладниці 133 тисячі гривень

Горохівський районний суд задовольнив позов прокуратури району про стягнення грошових коштів із учасників товариства — горезвісної кредитної спілки «Золоті терези», яка свого часу надавала громадянам кредити і залучала їхні кошти під відсотки.

У 2006 році уклала договір про внесення членського внеску в товариство задля отримання відсотків і 64-річна жінка, ветеран праці, мешканка села Скобелка. Однак, як і десятки волинян, ані грошових коштів, ані відсотків за ними вона не отримала. Саме товариство, як відомо, в подальшому було визнане неплатоспроможним та збанкрутіло, не виконавши взяті на себе боргові зобов'язання.

За позовом прокуратури району, яка стала на захист жінки, суд ще у 2009 році ухвалив стягнути із кредитної спілки всю заборговану вкладниці суму, однак через відсутність у юридичної особи майна грошові кошти їй повернуто не було.

Встановивши факт неплатоспроможності товариства як юридичної особи, прокуратура району висунула позов до його учасників-фізосіб. Адже, згідно з чинним законодавством, вони несуть повну відповідальність за боргами господарського товариства й, на відміну від учасників товариства з обмеженою відповідальністю, відповідають за результатами діяльності створеного суб'єкта господарювання, зокрема своїм особистим майном.

Судовий розгляд цієї справи тривав майже два роки у судах першої, апеляційної та касаційної інстанцій.

Наразі ж, при повторному судовому розгляді, суд погодився із доводами прокуратури та вирішив стягнути з усіх учасників повного товариства усю заборговану жінці суму — понад 133 тис. грн.

Маневиччина попрощалася з героєм, замордованим російськими найманцями

Чистого четверга, 9 квітня, Маневиччина попрощалася з українським бійцем, замордованим російськими найманцями в полоні. Провести в останню путь 42-річного героя із Матейків Василя Демчука разом із родиною прийшли односельчани, жителі сусідніх сіл, знайомі, друзі.

Василь був п'ятою, передостанньою, дитиною сільської родини. Десятилітнім залишився без материнської опіки. Проте турботою, завдяки батькові, старшим братам і сестрам, хлопець обділений не був. Тому й виріс добродушною та справділивою людиною.

— Вчився Василь добре, — пригадує старший брат Петро. — Виконував і домашню роботу: пас корів, доїв, ходив за плугом, косив. Любив рибалити, полювати, збирати гриби.

Перед армією хлопець закінчив Колківське СПТУ, став трактористом. Професійні навички знадобилися під час служби в танкових військах.

Оскільки в Матейках роботи практично не було, останнім часом Василь жив у старшого брата Петра в селі Забороль Луцького району, що неподалік обласного центру. Вивчив секрети будівельної справи, допоміг брату завершити будівництво дому. Брався за все, аби заробити копійку. Разом із сусідом Іваном, з яким товаришував із дитинства, робили ремонти квартир у Луцьку.

— Він ніколи й гадки не мав відмовлятися від служби, завжди був справжнім патріотом, — пригадує Іван. — Постійно говорив: «Якщо треба, значить, треба». Тож, коли отримав повістку, відразу пішов у військкомат, а ремонт у черговій квартирі я вже завершував сам.

Мобілізували Василя Демчука в серпні 2014 року. Спочатку направили в навчальний центр в с. Стари-

чі. А після зарахування до 30-ї ОМБ, де став командиром БМП, протягом місяця проходив бойове злагодження на Миколаївському полігоні. Далі чекало бойове завдання з охорони шлюзів біля кордону з Кримом.

Василь часто телефонував родичам. Востаннє його рідні бачили у січні цього року, коли приїздив у місячну відпустку. Проте за десять днів до її завершення всіх відкликали через обстріл Маріуполя. Боець швиденько спакував речі й без зайвих розмов попрямував у частину.

Після бойових завдань поблизу Маріуполя направили в найгарячішу точку того часу.

— Коли ми дізналися, що Василя перекидають під Дебальцеве, стали ще більше хвилюватися, — пригадує Петро Демчук. — Бувало, по кілька днів без дзвінків.

12 лютого пану Петру подзвонив товариш Василя Іван і повідомив, що Василь пропав. Він із групою бійців ще 9 лютого вирушили колоною з передової в тил по боеприпаси й не повернулися. Їх почали шукати. На третю добу виявили розстріляну техніку, але без бійців. Того ж дня Петро Демчук написав заяву про зникнення брата у відповідні органи в Луцьку. А ввечері того-таки 12 лютого донька пана Петра натрапила на відеоролик в Інтернеті, на якому було видно, як Василя Демчука взяли в полон, провели йому обшук і показали військового квитка.

У рідні зародилася надія, що незабаром побачать сина, брата і дядька живим. Стали думати, як його дістати з полону, зверталися до волонтерів.

— Десь через місяць нам надіслали світлини, де Василя везуть у причепі позашляховика. — продовжує Петро Гервасійович. — Він сидів, ще двоє біля нього лежали, і ще декілька жвавіших у кузові. Та після

цих двох фотографій виставили і третю, де вже було видно, що наш Василь лежить у морзі, як згодом виявилось, у Донецьку. Тіло було понівечене, голова — як спущений м'яч, яким грали у футбол, без одного вуха. Волонтери робили все, щоб забрати тіла Василя й інших бійців, які на той час теж уже були прикопані, додому для поховання.

Нелегко було впізнавати брата та сестри понівечене тіло їхнього Василя у дніпропетровському морзі. Допомогло, те, що мали знімки вставлених передніх зубів, та характерне пошкодження на руці, яке дістав, рубаючи дрова.

Провести в останній земний путь молодого чоловіка прийшло чимало людей. Тут і перша вчителька Марія Спиридонівна Мокійчук, яка добре пам'ятає спокійного, врівноваженого хлопчика, котрий завжди поважав старших і був хорошим товаришем для однолітків. Тут і цивільна дружина Галина із сусіднього села, яку Василь покохав, коли вона навчалася ще в одинадцятому класі, та з якою після різних життєвих перипетій врешті-решт мріяв укласти шлюб після демобілізації. Не судилося...

До місцевого храму, а потім до кладовища труну на руках несли працівники військового комісаріату, яких періодично змінювали місцеві парубки. Печальними мелодіями сумну новину сповіщав на всю округу духовий оркестр.

Помолившись на кладовищі за упокій душі, святі отці, а разом із ними і голова райдержадміністрації Андрій Линдюк та заступник військового комісара Володимир Лисковець закликали усю громаду пам'ятати про безсмертний подвиг, який Василь Демчук вчинив задля сонячного майбутнього України. Нехай ця смерть буде останньою у цій неоголошеній війні.

Слава Україні! Героям слава!
Сергій ГУСЕНКО

На строкову військову службу призвуть 480 волинян

На Волині з 10 квітня розпочалися перші заходи п'ятої черги мобілізації військовозобов'язаних. Про це повідомив т. в. о. військового комісара обласного військового комісаріату Роман Кулик.

— Проходження медичного огляду триватиме до 21 квітня, — зазначив Роман Анатолійович. — Отже, призов із мобілізації відбуватиметься з 22 квітня до 1 травня 2015 року. Попереднє завдання, яке покладено на військові комісаріати області, становить 738 військовозобов'язаних, із них — 67 офіцерів та 25 одиниць техніки національної економіки, в тому числі дві дорожньо-будівельні машини.

Що стосується призову на строкову військову службу, то, за словами Романа Анатолійовича, згідно з поставленими завданнями, з області до лав Збройних сил України необхідно призвати 480

осіб. Станом на 20 квітня пройшли контрольний медичний огляд та призначені у команди всього 374 призовники.

Волинська облрада не підтримала запит щодо блокування люстрації у прокуратурі Володимира-Волинського

16 квітня Волинська облрада не підтримала запит депутата від ВО «Свобода» Олександра Біка до прокурора Волинської області Дмитра Чепіжака щодо блокування процесів люстрації у Володимир-Волинській міській прокуратурі. «За» проголосували лише 39 депутатів.

Депутатський запит Олександра Біка озвучував депутат від «Свободи» Святослав Борущкий.

До Олександра Біка звернувся мешканець Володимира-Волинського із проханням з'ясувати у відповідних посадових осіб причини непроведення люстраційних процедур та кадрових змін у прокуратурі міста. Так, зокрема, такі процеси не зачепили прокурора Володимира-Волинського Юрія Луцка, який дивним чином залишився на своїй посаді після Революції гідності.

Місцеві жителі нагадують, що саме ця посадова особа була причетна до організації переслідувань місцевих активістів-опозиціонерів

до режиму Януковича. Так, після сесії Володимир-Волинської районної ради 25 січня 2014 року, на якій були усунуті від керівних посад представники кримінального режиму Януковича, прокуратурою міста було розпочато судовий процес щодо скасування рішення цієї сесії та відкрито кримінальне провадження за фактом незаконного захоплення влади.

У межах цього кримінального провадження групою працівників Володимир-Волинської прокуратури почалися допити депутатів-опозиціонерів, що тривали подекуди до восьми годин. І тільки перемога Революції гідності зупинила ці процеси й дала можливість уникнути опозиціонерам тривалих термінів ув'язнення.

У запиті Олександр Бік просить прокурора області розпочати службове розслідування за наведеними випадками та за його результатами прийняти відповідне рішення.

Прокуратура області виявила факти порушення прав пацієнтів психіатричної лікарні

Прокуратурою області проведено перевірку додержання вимог законодавства щодо порядку, умов тримання та надання медичної допомоги особам, стосовно яких застосовано примусові заходи медичного характеру, у відділенні з посиленням наглядом Волинської обласної психіатричної лікарні № 2.

З'ясувалося, що медики не завжди своєчасно проводили комісійні огляди осіб, які мають психічні розлади та вчинили суспільно небезпечні діяння, аби вирішити питання про існування підстав для звернення до суду із заявою про припинення або зміну застосування примусових заходів.

Згідно з вимогами чинного законодавства, такі огляди мають проводитися не рідше ніж раз на шість місяців. Проте троє осіб перебували на госпіталізації у відділенні на кілька місяців довше, бо лікарі-психіатри порушували терміни скерування на розгляд суду клопотань про продовження примусових заходів медичного характеру.

Також під час перевірки було виявлено порушення вимог щодо

забезпечення хворих мінімальною нормою площі у палатах.

Зокрема, для відділення з посиленням наглядом для примусового лікування осіб, що вчинили суспільно небезпечні діяння, було необґрунтовано встановлено наповнюваність у 50 ліжок при тому, що, відповідно до будівельних норм, їх повинно бути не більше 38. Окрім того, не повною мірою було забезпечено права пацієнтів на доступ до засобів масової інформації.

Тож задля усунення виявлених порушень прокуратурою області внесено вказівку начальнику управління охорони здоров'я Волинської облдержадміністрації з вимогою вжити додаткових заходів для забезпечення дотримання конституційних прав пацієнтів установи.